

РЕШЕНИЕ

№ 6057

гр. София, 16.02.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 16.01.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Евгения Иванова

**ЧЛЕНОВЕ: Пламен Панайотов
Елеонора Попова**

при участието на секретаря Ива Лещарова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **11434** по описа за **2025** година докладвано от съдия Елеонора Попова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по реда на чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН) вр. чл. 208 и сл. от Административно процесуалния кодекс (АПК).
Образувано е по касационна жалба на О. Г. С. от [населено място], срещу Решение № 3778/21.10.2025 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 7 състав, постановено по НАХД № 20251110202955/2025г., с което е потвърден Електронен фиш Серия К, № 9481445, издаден от СДВР на основание чл. 189, ал. 4 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП), за нарушение на чл. 21, ал. 1 вр. чл. 182, ал.4, вр. ал.1, т.2 от ЗДвП, с което на касатора е наложено административно наказание "глоба" в размер на 100 (сто) лв., извършено в условия на повторност. В касационната жалба са изложени аргументи за неправилност и немотивираност на решението на СРС, като постановено при нарушение на материалния закон и при съществени процесуални нарушения, с искане за неговата отмяна и връщане за ново разглеждане от друг състав на районния съд или отмяна изцяло на електронния съд. Оспорва се извода на съда за наличие на доказателства, установяващи квалифициращия елемент "повторност" на административното нарушение по чл. 21, ал. 1 от ЗДвП. Твърди се, че както административно наказващият орган, така и съдът не е събрал доказателства относно надлежното връчване на предходно издадени ЕФ, влизането им в сила, изпълнението на наложените административни наказания, което е от съществено значение за правната квалификация на деянието, както и за приложимата санкционна норма. Според касатора, освен това, районният съд е приложил неправилно материалния закон, като е приел, че чл.34 от ЗАНН е неприложим за електронните фишове, като не е анализирал

конкретната хронология на издаването и връчването му.

В проведеното съдебно касаторът, редовно призван, не се явява и не се представлява. Ответникът – Столична дирекция на вътрешните работи не участва със своя представител в съдебното заседание пред настоящата инстанция. По делото са представени писмени бележки, с мотиви за правилност и законосъобразност на решението на районния съд. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатското такова.

Представителят на Софийска градска прокуратура, прокурор К. е на становище, че жалбата е неоснователна.

Настоящият касационен състав на Административен съд - София – град, въз основа на приложените доказателства, съобразявайки становищата на страните, наведените касационни основания, съобразно правомощията по чл. 218 от АПК, прие за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в законоустановения срок от надлежна страна, срещу неблагоприятен за нея акт, поради което е допустима. Разгледана по същество е основателна

Районният съд, за да постанови своето решение, е установил следната фактическа обстановка: На 13.08.2022г. в 12:15 часа в [населено място], [улица] с посока на движение от Околовръстен път към бул. Вл. В., С. е управлявал МПС - Пежо Партнер вид „товарен автомобил“, с регистрационен номер СВ 6404 ТВ, със скорост на движение от 64 км/ч при ограничение от 50 км/ч, важимо общо за населеното място, което представлява превишение от 14 км/ч. Нарушението е установено и заснето с АТСС ARH CAM S1 поставено на [улица] с посока на заснемане на автомобилите, движещи се от Околовръстен път към бул. Вл. В.. Видно от база данни КАТ, собственик на процесния лек автомобил е Ц. Г. М., обстоятелство, което не се оспорва, а се доказва от приложената справка.

След заснемане на нарушението, на собственика на автомобила е издаден и връчен електронен фиш (ЕФ) Серия К, № № 9481445 на СДВР. На 13.08.2022г. същата попълнила декларация, като посочила, че не тя, а С. е управлявал посоченото в ЕФ МПС, като същото е върнато на собственика на 13.08.2022г. Към декларацията приложила и копие на СУМПС на С.. Първоначално издадения ЕФ е анулиран и е издаден обжалваният ЕФ.

За да постанови решението си, районният съд приел, че обжалваният електронен фиш е законосъобразен и правилен. Констатирал, че същият съдържа всички изискуеми реквизити по чл. 189, ал. 4 от ЗДвП. Посочил, че нарушението е доказано по несъмнен начин, като е приел за установено, че срещу С. е издаден ЕФ Серия К № 4651608 за нарушение от 22.03.2021г., който му е връчен на 2 8.07.2022 г. и е влязъл в сила на 12.08.2022 г. видно от справката на л. 48 от делото.

Въз основа на установените релевантни за спора факти във въззивното производство, настоящият съдебен състав счита обжалваното решение за валидно, допустимо, но неправилно.

Изложените от ревизираната съдебна инстанция мотиви за доказаност, че на 13.08.2022г. в 12:15 часа в [населено място], по [улица] с посока от Околовръстен път към бул. Вл. В., при ограничение за населено място 50 км/час, МПС „Пежо партнер“, вид товарен, с регистрационен номер С. е бил заснет с АТСС ARH-CAM-S1, със скорост на движение от 64 км/час /след приспаднат толеранс/ се споделят от настоящата инстанция. В конкретния случай, извършването на процесното нарушение е безспорно установено. Не се възприемат обаче изложените доводи за наличие на доказателства за извършването на описаното нарушение при условията на повторност по смисъла на чл. 182, ал. 4 от ЗДвП.

Съгласно § 6 т. 33 от ДР на ЗДвП, "повторно" е нарушението, извършено в едногодишен срок, а в случаите по чл. 174, ал. 2 - в двегодишен срок, от влизането в сила на наказателното

постановление, с което на нарушителя е наложено наказание за същото по вид нарушение, включително и когато първото наказание му е било наложено като нов водач. От разпоредбата на чл. 189, ал. 11 от ЗДвП е видно, че влезният в сила електронен фиш се смята за влязъл в сила наказателно постановление. Следователно, за да се приеме, че в настоящия случай нарушението е извършено при условията на повторност, е било необходимо да се докаже, че е извършено в едногодишен срок от влизането в сила на наказателно постановление (или електронен фиш), с което на нарушителя е наложено наказание за същото по вид нарушение.

В обжалвания пред районния съд електронен фиш действително е посочено, че нарушението е извършено в условията на повторност в едногодишния срок от влизане в сила на ЕФ К/4651608 на 12.08.2022г. Този електронен фиш е представен по делото, посочен е и в приложената към административнонаказателната преписка Справка за нарушител/водач на О. Г. С., като видно от отразеното в същата, на лицето е било наложено наказание глоба в размер на 600 лева, на основание чл.189, ал.4, вр. чл. 182, ал. 1 т. 5, за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП с ЕФ серия К/4651608, отразен като връчен на лицето на 28.07.2022 г. и отбелязан като влязъл в сила.

Настоящата съдебна инстанция намира, че така представената по делото справка не е годно доказателство относно датата на връчване на посочения в нея електронен фиш. Същата единствено отразява възприетото от органа обстоятелство по влизане в сила на ЕФ. Така отразения от самия наказващ орган извод за влизане в сила на посочения ЕФ, обаче следва да бъде установен в хода на съдебното производство, с допустимите доказателства и доказателствени средства, което не е сторено от страна на органа. По делото не са представени каквито и да било доказателства относно връчването на този ЕФ именно на възприетата от органа датата 28.07.2022г., за да се заключи че същият като неоспорен е влязъл в сила. Нещо повече, самият административнонаказващ орган посочва в писмо рег. № УРИ-433200-95845/22.08.2025г. /л.32 от дело 2955/2025г. по описа на СРС/, че по отношение на ЕФ серия К/4651608 в информационните системи на МВР-АИС-АНД има отразена дата на връчване 28.07.2022г., но в отдел „Пътна полиция“–СДВР няма получено доказателство /разписка/ за връчване на същия. Следователно, от страна на административнонаказващия орган не е доказано по безспорен и несъмнен начин, че О. Г. С. е извършил процесното нарушение при условията на повторност по смисъла на § 6 т. 33 от ДР на ЗДвП, поради което не се установява, че са налице условия за приложимост на разпоредбата на чл. 182, ал. 4 от ЗДвП при определяне на наказанието.

С оглед на изложеното, при доказано нарушение по чл.21, ал.1 ЗДвП, неправилно приложената от административно наказващият орган санкция за „повторност“ на основание чл.182, ал.4, вр. ал.1, т.2 в размер на 100 лева подлежи на изменение като се наложи предвиденото за същото деяние по чл.21, ал.1 ЗДвП административно наказание по основния състав на чл.182, ал.1, т.2 от ЗДвП, предвиждащо глоба 50 лв. /при превишаване от 11 до 20 km/h /.

Следва да следва да се има предвид, че изменението на санкцията не е в противоречие с ТР № 8/16.09.2021 г. по тълкувателно дело № 1/2020 Върховният административен съд на Република Б. - ОСС от I и II колегия на ВАС, визиращо в т.2, че в касационното производство по реда на глава дванадесета от Административнопроцесуалния кодекс, след като отмени решението на районния съд, административният съд няма правомощие да преквалифицира описаното в наказателното постановление изпълнително деяние, подвеждайки установените от административнонаказващия орган факти под друга нарушена законова разпоредба. Несъмнено преквалификацията на описаното в наказателното постановление изпълнително деяние, когато се налага да приложи закон за същото, еднакво или по-леко наказуемо нарушение, без съществено изменение на обстоятелствата на нарушението е в правомощията на районния съд /т.1 от същото ТР/, но

доколкото „повторността“ не е елемент от състава на нарушението, т.е. не се налага подвеждане на установените от административнонаказващия орган факти под друга нарушена законова разпоредба в случая по чл.21, ал.1 ЗДВП, то не се касае за преквалификация на деянието, а до изменение на размера в санкционната част на НП. Априори, това обстоятелство не влияе на факта на установеното административно нарушение, а има отношение единствено към размера на определената административна санкция.

За прецизност, съдът намира за нужно да отбележи, че дори в случая да се доказваше, че деянието е извършено в условията на повторност, то настоящият съдебен състав обаче констатира, че с последните измененията с ЗДВП /обн. ДВ, бр. 64 от 5.08.2025 г., в сила от 7.09.2025 г./ е отпаднала наказуемостта за повторни нарушения по чл. 182, ал. 2, т.4 от ЗДВП. В действащата редакция на чл.182, ал.4 от ЗДВП наказание за повторно нарушение е предвидено единствено за деяния по ал. 1, т. 5 и 6, ал. 2, т. 6, ал. 3, т. 6, но не и в процесната хипотеза по чл.182, ал.1, т.2 . При това положение е налице по- благоприятен закон за дееца, приложим, съгласно чл.3, ал.2 от ЗАНН, което отново би довело до санкцията по основния състав на чл.182, ал.1, т.2 от ЗДВП.

По изложените съображения съдът намира, че обжалваното решение е неправилно и следва да бъде отменено, а вместо него постановено друго, с което да се измени размера на наложената имуществена санкция, като същият се намали от 100 лева на 50 лева.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, във връзка с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд – София град, VI касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 3778/21.10.2025 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 7 състав, постановено по НАХД № 20251110202955/2025г. и вместо него постановява:

ИЗМЕНЯ Електронен фиш Серия К, № 9481445, издаден от СДВР на основание чл. 189, ал. 4 от Закона за движение по пътищата (ЗДВП), за нарушение на чл. 21, ал. 1 вр. чл. 182, ал.4, вр. ал.1, т.2 от ЗДВП, с който на О. Г. С. е наложено административно наказание "глоба" в размер на 100 /сто/ лева, като намалява размера на наложеното административно наказание „глоба“ на 50 лева.

Решението е окончателно.